

מסורת הש"ס

[illegible]

דוברים דר"ם

(א) נח' כמעט' שפת כוס
פחת: (ב) דש"י ד"ס
דלית ליה רחץ כלבו
דאמר כלל ותינת נמי
נמחק: (ג) תוש' ד"ס
אחניס וכו' מסתן סוס
ליה לאסוקי ארבען
מילתייהו ולתמר
אחניס:

רבינו חננאל

כיון שנתחשב במשנה כי
שירי קורה חצי לקבל
היה שיהא חצי לבעה
כיון שלשה פסחים, ומצא
האריך טעם ומחצה,
למה שנינו דיה לקורה
שטת, וטעם ומחצה כפי
השטת ארבע, ומשנכין כי
משור ארבע על הקורה
מערך, ארבע בגדול
מיכן וכתובו מצד אחד
מלפאנו וצד שני ומצד
בראיה וזקוקה, ואמר רב
פארא אחד הקורה ואחד
משור קורה בגדול כותלי
הכסבי, צריך כי לקורה
בראיה כדי לקבל קורה
וארית שעליה, ששונה
דבר שר משונה היא.
אז שיהא הוצאנו מכולם

פשוט ואיתו נזנע במחול
דרוסי נכבדו אליו
ביתו רות, וכן שתי
פצות וזאת יצאה מחול
דרוסי נזנעו הקריות
כן בול היו ביתו
אחיו אהרן היות
פחות כן טפסים
לכבוד רות וכן שתי
אחיו אהרן היות
טפסים, צריך קרית אחרת
למאות היות האהרן. וכן
שמוען כן מגילוי אהרן
ר' טפסים צריך להביא
קריה אחרת, מחמת מן
טפסים אין צריך, ודבר
כן פחות מן טפסים
לכבוד דמי, וכן שתי
קריה דקת שמוען על
כן המכני שתי אהרן
היה לקבל אהרן לארצו
בראש אהרן אין צריך

להביא קורה אחת כ"ו.
אומר רואין את העליטה כא
מחיצתא. וכלכד שלא תהא
למטה מעשרה טפחים שיצא
פציעין (ה) שרואין בהן. ופלי
ברואה. היתה של קש או של
היא בתוך (כ"ו) ועקמומיתה
יש בו רוחב טפה. מנא לן א
שנמצא הים עשר אמות ועד

ג'מ' מלנין לה. לקורה נטינא ממרחא נטיט נשיטע מלא אלנע
מלאן ונכנוד מלאן ומאשה ארעה לקורה. מלנין לשון נענים: **ומעמיד**
הקורה. אם הניחה על גבי ירדיות אין צריכין שיהי צריאן לקבל
ואריא וואריא אלא לקבל קורה לנד דהא לא ירבי ארעה עלה ובקורה
הוא נדענין קביעות כר היכי דמחוי
היכר מעליא אכל מעמידה לא תלי
היכרא נדידה: **אחד זה ואחד זה.**
קורה בענין ציראות דארעה ומעמידה
על ציראות דקורה ואריא: **מחלל.**
ליות מחלל לייפות כח המיורא:
הסגנין בוקעין לו. החלי ונכנסה
לשמה היא מחילה תליה ואריא ממרחא:
מחלל. מחלל: **הסגנין לו אלא זו** כמו
תלואים: **אחם למעלה ואחם למטה.**
אין חסידים כדי לקבל ארעה זו אלא זו
על שאלת מעמידים ממנה: **גזבאים**
משל צהרמה ונכנסים עליה: **רושן אם**
השליטנה כו'. עד שיהא זו אלא זו
הוא: **למען מעשרים קורה.** מן
הקרקע אלא שם הכשר קורה: **ולא**
מחלל למטה מ'. סמור להרעה:
מחלל למטה

יִבְנֶה שְׁתֵּי קוֹרוֹת אַחַת
וְיֹצֵא מִכּוֹתֹל זֶה וְאֵינִי
מְשַׁלֵּשָׁה אֵין צִרְדִּי
שְׁלֹשָׁה צִרְדִּי לְהִבְיָא
שְׁמֵעוֹן בֶּן גְּמַלְיָא אוֹמֵר
לְהִבְיָא קוֹרֵה אַחֲרָת אַרְיָה
אַחֲרָת וְכֵן ב' קוֹרוֹת בּוֹ
לְקַבֵּל אַרְיָה וְלֹא בּוֹ
מִקְבָּלוֹת אַרְיָה לְרַחֲבֵי
קוֹרֵה אַחֲרָת וְאֵם לֹא צ'
רֶשֶׁב"ג אוֹמֵר אִם ש'
שְׁלֹשָׁה אֵין צִרְדִּי לְהִבְיָא
לֹא צִרְדִּי לְהִבְיָא קוֹרֵה
וְאַחֲת לְמַטֵּה ר' יוֹסִי מ'
אֵת הָעֵלְיוֹנָה כִּאֲלוֹ הִיא
כִּאֲלוֹ הִיא לְמַעְלָה וְכֵן
לְמַעְלָה מִב' אִמָּה וְתוֹ
אִמֵּר אֲבִי ר' יוֹסִי ב'
כִּדְרָא וְפִלְגִי עֲלֵיהָ בְּחִדָּא
דְרֵאִית לִיה רוֹאֵן וְפִלְגִי
יְהוּדָה לְמַעְלָה ב'
יְהוּדָה סָבֵר בְּתוֹךְ כ' א'
יְהוּדָה אוֹמֵר רַחֲבָה
מִתְנִי לִיה רַב יְהוּדָה ל'
תְּרִבִּי עֲנִי"ה וְעֲנִי"ה

ר' יצחק ובריהו והאמר ר' אילעאי אמר רב ר' חרבח:
בריאה רתבה ארבעה שאני: היתה של קש כב מאי
זיינו חד מהו דתימא במינה אמרינן שלא במינה לא
רואין אותה כאילו היא פשוטה: פשיטא קמ"ל דכרב
היא בתוך המבוי ועקמומיתה חוץ למבוי היא בתוך
מעשרה ועקמומיתה למטה מעשרה רואין כל שאליו יג
קורה אחרת ואם לאו צריך להביא קורה אחרת
איצטריכא ליה מהו דתימא ליחוש דילמא אתי לאמשוכ
הא תו למה לי סיפא איצטריכא ליה כל שיש בהיקפו ג
קרא ייעש את הים מוצק עשר באמה משפתו עד שס
יסוב אותו סביב והא איכא שפתו אמר רב פפא שפתו
כמעשה כוס פרז שושן אלפים בת כיול והאיכא משהו
שלמה היה מחוזק מאה וחמשים מקוה טוריה מכרי מק

[illegible]

ובלבד שלא תהא עליונה
פרץ מהבא למאן
מכ' אלא בתוך כ' ותחתונה כ'

גמ' טפח טפח ומחצה בעי כיון דררח לקבל טפח אידך חצי טפח מלבין ליה במינא משהו מהאי גיסא ומשהו מהאי גיסא וקיימא אמר רבה בר רב הונא קורה שאמרו צריכה שתהא בריאה כדי לקבל אריה מעמיד קורה אינן צריכין שיהיו בריאין כדי לקבל קורה ואריה ורב חסדא אמר אחד זה ואחד זה צריכין שיהיו בריאין כדי לקבל קורה ואריה אמר רב ששת הניח קורה על גבי מבוי ופרס עליה מחצלת והגביה מן הקרקע ששלשה קורה אין כאן מחיצה אין כאן קורה אינן כאן דהא מיכסיא מחציה אין כאן דהויא מילא מחיצה שהגדים בוקעין בה ^בת"ר קורה הוצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכחל זה וכן שתי קורות אחת יוצאה מכותל זה ואחת יוצאה מכותל זה ואינן נוגעות זו בזו ^בפחות משלשה אין צריך להביא קורה אחת משלשה צריך להביא קורה אחת ^ברבן שמעון בן גמליאל אומר פחות מוד' אין צריך להביא קורה אחת ארבע ^בצריך להביא קורה אחת וכן ב' קורות המתאימות לא בזו כדי לקבל אריה ולא בזו כדי לקבל אריה אם מקבלות אריה לרחבו טפח אין צריך להביא קורה אחת ואם לאו צריך להביא קורה אחת רשב"ג אומר אם מקבלת אריה לארכו שלשה אין צריך להביא קורה אחת ואם לאו צריך להביא קורה אחת היו אחת למעלה ואחת למטה ר' יוסי בר' יהודה אומר ירואין את העליונה כאילו היא למטה ואת התחתונה כאילו היא למעלה וכלכד שלא תהא מעשרה למעלה מכ' אמה ותחתונה למטה מעשרה למטה וכן ^באמר רב (ב) קורה חכר לז' רצוצה

אמר אבי' ר' יוסי בר' יהודה סבר לה כאבות
בחדא ופלגי עליה בחדא סבר לה כאבות בחדא
בדאית ופלגי רואין ופלגי בחדא בחדא דאילו ר'
יהודה סבר למעלה מעשרים ור' יוסי ברבי
יהודה סבר בתוך כ' אין למעלה מ' לא: ר'
יהודה אומר רחבה אע"פ שאינה בריאה:
מתני ליה רב יהודה לחיא בר רב קמיא דרב
רחבה אע"פ שאינה בריאה א"ל אתניה
אמר ר' ירמיה ארבעה אע"פ שאינה
תה של קש כו': מאי קמ"ל דאמרינן רואין
מרינן שלא במינה לא אמרינן קמ"ל: עקומה
: פשיטא קמ"ל כדרכי זיזא דאמר ר' זיזא
חוץ למבוי היא בתוך עשרים ועקמומיתה
הוא רואין כל שאילו ינטול עקמומיתה ואין ב'
בריה קורה אחת היא גמי פשיטא היא בתוך
ש דילמא אתי לאמשוכי בתרה קמ"ל: עגולה ו'
ליה כל שיש בהיקפו ג' טפחים יש בו רחב טפ'
באמה משפתו עד שפתו ענול סביב וחמש ב'
ו אמר רב פפא שפתו שפת פרח שושן כתיב
בת יכיל והאיכא משהו כי קא חשיב מגואי קא ד'
מקוה טהרה מכרי מקוה כמה הוי ארבעים ס'

השוו שניהן. ובגובה המכוי יותר מכ' עליונה למעלה מכ' אמה. ור' יהודה אינו ימעט, ור' יהודה אומר אינו צריך

אברהם בחרה דאית ליה רואין, פי' ונתנה להוועל מעשרים מכשר. ר' יהוד' גי' רחבה אעפ"י שאינו ביראה. ואין חוקו שיהא מיני אמרין, אבל בדבר שאינו מינו אל. קמיל רואין אחת בארץ שמים, רואין כל שאריו תיטול עקמומיה ואין בין זה לזה שלשה, אמרין פה אל שפה עגול סביב והחשב הוא קוטרם וקו שלשים באמה. פי' רחבה פה מידת ארץ סביבותיהם וסבבים הוא חשבם ברוחבם להיחף. להיחף.

יד.

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

ובלבד שלא תהא עניינה אטעניע מעשרים. כפי הישן (קטוב נב). פריך מהלא למאן דלמר כל היכא דליח ביה טפח לא לאחמירין חבטו רמי ומשני חזין הכי ובלבד שלא תהא עליונה למעלה ממ' אלא בתוך כ' ותחתונה קטובה כל פסחות משלשה וקסא דלדפריך מ' ויסי' כ' יהוה כי פסיעינן מדרבנן

ימים להו רחוק ומומר ר"י דעמ"ח
 יבנן לאו משום דלית להו חזקת
 משום
 ז"י פקודת מטפחא אלף משום
 יציע קורה רחיה לקבל ארס ופסלי
 יציע הנפלת ברות ושמי קורות
 משלשה פחות אפילו פחות משלשה
 שום דבעי קורה רחיה לקבל ארס:
תנייה רחבה ובריאח. פירש
 רש"י וז"ל וכן ממלוקת
 יצר וקשה דלא י"ס למוחק בנא

ויואין אלל נראה שהיה יומהפך דברי
ה' יצא לנגדו וזכר מתי פירך
אל יאמרו דילמא רבנן סלי וייל
אלא מתוקם מילתיה ברבנן דהא
נזכה ארבעה קאמ' וגרנן דיה שמהא
אלא טפס דרשני איהם ארבעה
נזכה וזכרנו מילתיה יודיה וס"ד
קסא ליה לר' יאנעלי דר' יודיה עני
נזכה ד' אלל אין נרץ שמהא נראה
נשני דהנה ארבעה שמהא אלל
נראה טפס קש' ר' יודיה שמהא
נראה וימיהו קש'ר' כיון דגם דברי
נגא מהפך הוה ליה (א) לומר מילתיה

ידען ולימור חתניה רחבה את
 אנה בראה כמליחיה דרבנן
 דאיה לרבינו חס דרב יהודה ממני
 דא חתניה דרבנן ואמר ליה רב
 חתניה רחבה ובראיה כמו בחתני
 אלא שהם המחין לקבר המורה
 עד שהם פלוגתיה והשאם פריך
 ואלא דמסתמא היה ליה רבנן
 פי' וי' זה להוסיף דאין הלכה כרב
 אקמאר לעיל (ד' י"א.) חתניה ארין
 ונעט דהשעה לא נשנית כמו שהיה
 אלא נשנית כמו שהיה וכן פסקו
 הבאונים ו':

תַּחֲבִיב מִשְׁחָה תַּמְשֵׁה
שֶׁחֲשַׁבְנוּ מְזֻמָּס
וְנָגַי שֵׁי
פִּתְּיָם שֶׁנִּשְׁחַיְרוּ בְּזִרְיוֹן שֶׁסָּס
וְהִיא מוֹנֶה שֶׁיֵּשׁ בְּהִקְפָּה שֶׁסָּר
פִּתְּיָם וּפְסִידֵי כִּיּוֹן לְדֹמְעֵיהֶם נִגְלָה
וְיֵשׁ לֵיהֶם מִשְׁנֵי פִתְּיָם וְכֵן בְּחֵר הֵבִי
מִשְׁנֵי בִּסְפֵר דְּעוּרָה לְחַלְתָּם נִגְלָה
וְיִרְךָ אֲבֵהוּ מֵרֵב בְּחֵי הֵבִי יִתֵּב
תַּמְשֵׁה דְּמֻזְמָס לְגַמְרֵי וְקִשְׁיָה דְּאִין
חֲשַׁבְנוּ מְדוּקֵק לִפִּי חֲכָמֵי הַמִּדּוֹת:
כְּמֵה

עלה מעשרים היא למעלה
לזה שלשה אין צריך להביא
ביו ועקמומיתה חוץ למבוי
אותה כאילו היא מרובעת:
אנא הני מילי א"ר יוחנן אמר
קומתו וקו שלשים באמה
דכתיב: ועביו מפה ושפתו
א"תניא רבי חייא אי שיעשה
בכרתניא יורחץ את בשרו
במים

השוו שניהן, ובנובה המכוי יותר מכ' היתה חלוקה בעיהן שר' יוסי היה סוכר צריך למעט, כ' עליונה למעלה מכ' אמה. ור' יהודה אביו היה מכשיר במכוי שנבזה למעלה מכ' אמה כדנתן מ' ימעט, ור' יהודה אומר אינו צריך, ולפי דעתו אמר' עליונה למעלה מעשרים אמה רואין א

(נ) לא היא אלא כעין בריאה אלא אם רחבה הקו
א של מכתב. עקומה כזו וירא דאמר הקורה במס
וד דמי ואין צורך קורה אחרת כזו. פוסקא. כל
עשר באמה רחבו והקיפו שלשים באמה. ואקשו
וימא שפתי דק היה כמין שפה כוס פוח ששן.

עין משפט
נר מצוה

א פשוטע אייזען
שטעטל שטיין יח:
די פיינע מאלע שבת
[ג] [פשוטע שט:]
ג מיין שטעטל הלכה כג
פשוטע שטעטל שטיין

[illegible]

ה' אור השלם
עשה את הים מוצק
כאמך משפתו עד
ו עגל קביו וחמש
קומתו וקו
ים כאמך וסב אתו
מליכס א כג
עביו טח ושטח
שה ששה כוס פרח
אלפים בת יכיל:
מליכס א כז
איש כי תצא ממנו
ת ורע ורחץ במים
כל כשרו ותמא עד
ו יבאר טז טז

[illegible]

ימים בוקצין בן
 בירור זה בתוספת
 הן הוא הברייתא
 ר' כהן הפרק
 כל שהוא פחות
 ר' שלא יזה בין זה
 ר' שלא ידקר הגר
 ראש, וכבר ביררוהו
 הורוק במס' שבת.
 אבי ר' יוסי בר
 סבר לה מאביה
 ה. דא אומר בשבט
 שלקש שו או שלקש
 אביה כילו
 תחת. ור' יוסי בנו
 עמו בזה הדבר כמו
 ר' בון הברייתא
 ר' יוסי בר' יהודה
 דרין ארבע
 ר' יוא למט'. בראשון

מזר ובלבד שלא תהא
טוה למעלה מכ' אמה
מילו היא למטה.

טפחים אינה צריכה מומיתה חוץ למבוי, יקפו שלשה טפחים איכא עובי השפחים הוא משהו לא חשיב

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com